

Література:

1. U.S. Patent. No. 8,186,099. Leis M., Mazzola C. Method for producing propagating material to be used in tree cultivations of double-trunk type. Washington, DC: U.S. Patent and Trademark Office, 2012.
2. Robinson, T. et al. (2013) A vision for apple orchard systems of the future. New York Fruit Q., 2013. Vol. 21. pp. 11–16.
3. Bibaum® – fruit tree with two equivalent leaders. European Fruit Magazine, 2012. no. 5. pp. 18–19.
4. Musacchi, S. (2007) BIBAUM®: a new training system for pear orchards. X International Pear Symposium, 2007. Vol. 800, pp. 763–769.
5. Мельник О. В. Інтенсивний сад. Закладання і догляд. Новини садівництва, 2017. №4. С. 4.
6. ДСТУ 7039:2009 Саджанці зерняткових культур. Технології вирощування. Загальні вимоги. Держспоживстандарт України, 2011. 13 с.
7. Татаринів А. Н. Садоводство на клонових подвоях. К.: Урожай, 1988. 207 с.
8. Кондратенко П. В., М. О. Бублик. Методика проведення польових досліджень з плодовими культурами. К.: Аграрна наука, 1996. 95 с.
9. Карпенчук Г. К., Мельник А. В. Учеты, наблюдения, анализы, обработка данных в опытах с плодовыми и ягодными растениями: Методические рекомендации. Умань, 1987. 115 с.

Новікова Н.В.,

*к.с-г.н., асистент кафедри інженерії харчового виробництва
Херсонського державного аграрного університету*

ВИРОБНИЦТВО М'ЯСНИХ ПРОДУКТІВ ІЗ СИРОВИНИ З PSE АБО З DFD ВЛАСТИВОСТЯМИ

Українські м'ясопереробні підприємства здебільшого працюють на імпортній сировині, яка поставляється в замороженому вигляді [1, 2], з великою кількістю жирової та сполучної тканини та часто з ознаками PSE і DFD які наведені в таблиці 1.

Слід зазначити, що виробництво м'ясних продуктів із сировини з PSE або з DFD властивостями, без урахування її якісних особливостей, призводить до збільшення виробничого браку, в тому числі і при виробленні ковбас, що на даний час складають основну частину асортименту м'ясної продукції на ринку України. Синдром PSE пов'язаний з прискореним розпадом глікогену в м'язах, різким підвищенням рівня молочної кислоти та значним падінням рН м'яса [3]. Фарш з такого м'яса погано утримує вологу при термічній обробці. Підвищена кислотність викликає денатурацію білків, що веде до різкого зниження вологоутримуючої здатності м'яса та переходу його червоної пігментації в палеву. На основі PSE-властивостей м'ясо може бути використано при виробництві сирокоччених м'ясопродуктів, а при незначних кількостях - варених ковбас, сосисок та сардельок. При використанні ексудативного м'яса для виготовлення варених продуктів збільшуються втрати при термообробці і погіршуються органолептичні властивості продукту. Використання великої кількості м'ясної сировини з цим пороком в варених продуктах призводить до втрати консистенції. Виготовлені з ексудативного м'яса продукти відрізняються великими втратами при виготовленні, продукт часто буває сухим, має злегка кислуватий смак і неприродно світле забарвлення, незважаючи на дотримання технології виготовлення. Втрати маси при варінні шинки з ексудативної свинини становлять близько 20%, а з нормальної - 16%.

М'ясо з ознаками DFD підходить для виробництва вареного окосту і вареної ковбаси, так як має хорошу вологоутримуючу здатність, а також швидкозаморожених напівфабрикатів. Його не використовують для виготовлення сирокоччених ковбас і м'ясопродуктів тривалого зберігання, так як високі рН-показники робить м'ясо більш сприйнятливим до мікроорганізмів.

Отже, при синдромі DFD відзначається обмежений розпад глікогену, незначне утворення молочної кислоти, що супроводжується високим значенням рН. М'ясо стає темним, щільним і сухим, у ньому швидко розвивається мікрофлора, що веде до псування продукції. Як палева, так і темна свинина мало придатні для виготовлення ковбас, консервування та тривалого зберігання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Радионов О.Л. Автोलитические изменения мяса. Созревания мяса [Текст] / О.Л. Радионов // Мясное дело. – 2009. – № 10. – С. 16–19.
2. Рыбалко В.П. Управление качеством мяса в условиях интенсивного выращивания свиней [Текст] / 2.
3. Рыбалко В.П. // В.П. Рыбалко, И.Б. Баньковская, А.А. Гетья Промышленное и племенное свиноводство. – 2005. – № 4. – С. 26–28.

ЮРИДИЧНІ НАУКИ

Аліменко О.Ю.,

аспірант 2-го року навчання кафедри нотаріального та виконавчого процесу і адвокатури юридичного факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка

ДО ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ ІНОЗЕМЦЯМИ В УКРАЇНІ

Вдосконалення «корпоративного» законодавства, зокрема прийняття Верховною Радою України Закону України «Про товариства з обмеженою відповідальністю та додатковою відповідальністю» (далі – ЗУ «Про товариства з обмеженою відповідальністю та додатковою відповідальністю»), зумовлює активізацію процесу дослідження та вирішення проблемних питань, пов'язаних із спадкуванням корпоративних прав як громадянами України, так і іноземцями.

Перш за все, для цілей даного наукового дослідження необхідно з'ясувати сутність поняття «корпоративні права». Так, відповідно до ч.1 ст. 167 Господарського кодексу України (далі – ГК України) під корпоративними правами розуміються права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (маїні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарської організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Отже, особа, яка володіє часткою у статутному капіталі, наділяється правомочністю на участь в управлінні справами товариства в межах прав і обов'язків, передбачених ст. 10 Закону України «Про господарські товариства» (ст. 5 проекту ЗУ «Про товариства з обмеженою відповідальністю та додатковою відповідальністю»), ст. 116 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) та ст. 88 ГК України.

В свою чергу, відповідно до ч. 1 ст. 100 ЦК України право участі в товаристві належить до категорії особистих немайнових прав. При цьому, згідно із положеннями ст. 1219 ЦК України особисті немайнові права є нерозривно пов'язаними з особою спадкодавця та не входять до складу спадщини.

Разом з тим, необхідно зазначити, що частка у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю переходить до спадкоємця фізичної особи або правонаступника юридичної особи — учасника товариства, якщо статутом товариства не передбачено, що такий перехід допускається лише за згодою інших учасників товариства (ч.5 ст. 147 ЦК України).

Протилежна позиція законодавця відображається у ст. 55 ЗУ «Про господарські товариства», яка передбачає для спадкоємця переважне право вступу до товариства. При відмові спадкоємця від вступу до товариства або відмові товариства у прийнятті спадкоємця йому видається в грошовій або натуральній формі частка в маїні, яка належала спадкодавцю.

Отже, у чинному законодавстві України міститься колізія норм права, яку можливо усунути лише із застосуванням положень листа Міністерства юстиції «Щодо практики застосування норм права у випадку колізії» від 26.12.2008 №758-0-2-08-19. Так, у разі існування неузгодженості між нормами, виданими одним і тим самим нормотворчим органом, застосовується акт, виданий пізніше, навіть якщо прийнятий раніше акт не втратив своєї чинності. Тому, застосуванню у вказаному випадку підлягає ст. 147 ЦК України, що передбачає лише одне обмеження для автоматичного переходу частки у статутному капіталі товариства до спадкоємця — визначення у статуті товариства особливої процедури такого переходу (мова йде про обов'язкову згоду інших учасників товариства).

Звертаємо увагу, що законопроект «Про товариства з обмеженою відповідальністю та додатковою відповідальністю» усуває вищезазначену колізію та закріплює у ст. 23 норму, що співвідноситься з формулюваннями ст. 147 ЦК України щодо переходу частки до спадкоємця. У відповідності до п. 1 Перехідних